

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 49	Utgitt 19 november	1943
	Innhold.	Side
Forordn. om Grensesone Øst		703
» om endring i forordn. om lempninger i bestemmelsene om helligdagsfredning under fiskeriene		705
Skr. om endr. i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Drammen		705
» om at bygningsloven gjøres gjeldende for hele Asker og		706
» vedtekt til bygningslovens § 116 for herredet		706
Forordn. om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for Hof, Vestfold fylke		706
Lov om endring i lovgivningen om handelsregistre		707
» om særskilt skatt til staten på inntektstigning for budsett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944		713
Mpr. vedtak om forandring i kongelig resolusjon av 17 april 1936 og bemyndigelse for Næringsdepartementets sjef til å treffe forskjellige avgjørelser som etter i midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk er tillagt Kongen m. v.		713
Skr. om opphevelse av Sunndalsøra brannkommune		713
Rettelse		713

Forordning. (Politidepartementet.)

4 novbr.

Grensesone Øst.

I medhold av lov av 7 mars 1940 om adgangen til visse områder bestemmes:

§ 1. Den sone langs den norsk-svenske og norsk-finske grense som er fastsatt i § 2 skal ha betegnelsen «Grensesone Øst».

§ 2. Grensesone Øst omfatter:

I. I Østfold fylke:

1. Kjøpstad Halden.
2. Herredene Hvaler, Idd, Berg, Aremark, Degernes, Rakkestad, Øymark, Mysen, Eidsberg, Rødenes, Rømskog og Trøgstad.

II. I Akershus fylke:

1. Herredene Søndre Høland, Nordre Høland, Setskog, Aurskog, Blaker og Nes.
2. Den del av følgende herreder som ligger øst for Øyerns og Glommas vestsider: Fet og Enebakk.
3. Den del av Sørums herred som ligger øst for elva Rømsa.

4 novbr. III. I *Hedmark fylke*:

1. Kjøpstaden Kongsvinger.
2. Herredene Eidskog, Sør-Odal, Vinger, Brandval, Grue, Hof, Asnes, Våler, Elverum, Åmot, Trysil, Storelvdal, Ytre Rendal, Engerdal, Øvre Rendal, Alvdal, Tynset, Tolga og Os.

IV. I *Sør-Trøndelag fylke*:

Herredene Røros, Røros landsokn, Brekken, Glåmos, Ålen, Haltdalen, Tydal og Selbu.

V. I *Nord-Trøndelag fylke*:

1. Ladestedet Steinkjer.
2. Herredene Meråker, Hegra, Verdal, Røra, Sparbu, Ogndal, Egge, Stod, Snåsa, Sørli, Nordli, Grong, Harran, Namsskogan og Røyrvik.

VI. I *Nordland fylke*:

1. Kjøpstaden Bodø og ladestedene Mosjøen og Mo.
2. Herredene Grane, Hattfjelldal, Vefsn, Korgen, Drevja, Elsfjord, Sør-Rana, Saltdal og Bodin.
3. Den del av Nord-Rana herred som ligger øst for riksvegen Mo i Rana—Fauske.

VII. I *Finnmark fylke*:

1. Kjøpstedene Vardø og Vadsø.
2. Herredene Berlevåg, Vardø, Nord-Varanger, Nesseby og Sør-Varanger.
3. De deler av følgende herreder som ligger øst for Tanaelva og Tanafjorden: Tana og Polmak.

§ 3. Alle personer over 15 år som oppholder seg i eller reiser inn i Grensesone Øst må være i besittelse av særskilt legitimasjonsbevis.

Som legitimasjonsbevis godtas bare:

1. Grenseboerbevis for Grensesone Øst.
2. Passerseddel til Grensesone Øst.
3. Tjenestebevis for den tyske vernemakt og for den tyske forvaltnings tjenestemenn.
4. Tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn i den utstrekning Lederen av sikkerhetspolitiet bestemmer.

§ 4. Personer på gjennomreise i Grensesone Øst med rutegående skyssmidler til steder som ligger utenfor Grensesonen, kan mot skriftlig tillatelse fra politiet tillates å overnatte på følgende steder hvis det av kommunikasjonsmessige grunner er nødvendig: Tynset, Røros, Mosjøen, Mo i Rana og Saltdal (Rognan).

§ 5. Den som ønsker å reise til grensesone Øst for å ta varig opphold der må ha spesiell tillatelse. Skriftlig søknad

om sånn tillatelse sendes politimesteren på søkerens hjem- 4 novbr.
sted med inngående begrunnelse.

§ 6. Nærmere forskrifter for gjennomføring av disse bestemmelser gis av Lederen av sikkerhetspolitiet.

§ 7. Overtredelse av denne forordning straffes i medhold av lov nr. 1 av 7 mars 1940 § 2 med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 8. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1944. Fra samme tidspunkt oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 15 juni 1940 og 15 juli 1940 om opprettelse av en grensesone ved den norsk-svenske og norsk-finske grense.

Oslo 4 november 1943.

Jonas Lie.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

8 novbr.

Endring i forordning om lempninger i bestemmelsene om helligdagsfredning under fiskeriene av 1 februar 1943.

I medhold av midlertidig lov om adgang for Handelsdepartementet til å meddele dispensasjon fra bestemmelsene om helligdagsfredning under fiskeriene av 28 januar 1943 bestemmes:

I forordning om lempninger i bestemmelsene om helligdagsfredning under fiskeriene av 1 februar 1943 skal § 1, punkt 3, lyde så:

I den utstrekning oppsynsjefen bestemmer det å bringe redskaper i sjøen på søn- og helligdager når været de foregående dager har bevirket vesentlige innskrenkninger i fisket.

Oslo 8 november 1943.

E. Blehr.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

8 novbr.

Departementet stadfester det vedtak som ordføreren i Drammen har gjort 4 oktober 1943 om endring av § 3 a i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder i kommunen.

Endringen skal gjelde inntil videre fra og med 22 november 1943. Fra samme dag opphører den eldre vedtekts § 3 a å gjelde.

Etter endringen lyder § 3 a så:

På torsdager og fredager plikter utsalgsteder for kolonial, manufaktur og skotøy å holde åpent fra kl. 8,30 til kl. 18.

9 novbr. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet.

Hermed gjøres lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjeldende for hele Asker herred, Akershus fylke.

Samtidig stadfestes med en mindre endring vedtak av ordføreren i Asker 5 april 1943 om vedtekt til bygningslovens § 116 sålydende:

I det område som i følge departementets skrivelse av 8 januar 1925 ikke var undergitt bygningslovens bestemmelser, kan sportshytter unntas fra bestemmelsene i bygningsloven, vedtekter og forskrifter når de:

- a) ikke er over 1 etasje uten innredet loft,
- b) oppføres med mindre golvflate enn 100 m²,
og
- c) oppføres i en avstand av minst 50 m fra nabogrense og veg åpen for offentlig ferdsel, og minst 100 m fra andre bygninger med ildsted på samme eiendom. Dog kan 2 bygninger med samlet areal over 100 m² med bygningsrådets samtykke regnes for en bygning.

10 novbr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for Hof herred, Vestfold fylke.

Med heimel av lov nr. 5 av 18 september 1909 § 5, jfr. kongelig resolusjon av 5 januar 1934, bestemmes at de konsesjonsgrenser som er nevnt i §§ 2, 3, 1 ledd, og 4 i nevnte lov nedsettes for Hof herred, Vestfold fylke, til 100 daa. Kongelig resolusjon av 19 januar 1917 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for herredet oppheves.

Oslo 10 november 1943.

Th. J. O. Fretheim.

11 novbr. **Lov** om endring i lovgivningen om handel. Nr. 1. delregistre.

I.

I lov om handelsregistre, firma og prokura av 17 mai 1890 skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 2, første ledd:

Melding til handelsregisteret skal gis skriftlig i samsvar med de regler Næringsdepartementet fastsetter, og være ledsaget av betaling for registrering og kunngjøring.

§ 3, første ledd:

11 novbr.

Er en melding ikke i samsvar med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov, eller inneholder den noe, hvis innførelse i registeret ikke er lovheimlet, skal den avvises.

Nr. 1.

II.

Hvis det ikke etter 31 desember 1933 er inngitt noen anmeldelse til handelsregisteret vedrørende et firma som er ført inn i dette skal firmaet slettes i registeret når det godtgjøres at forretningen er opphørt.

Hvis registerføreren ikke på annen måte får kjennskap til at forretningen fremdeles er i virksomhet, skal han gjenom anbefalt brev til de anmeldte innehavere eller styremedlemmer under den adresse som er oppført i registeret, eller annen kjent adresse, søke opplyst om forretningen er opphørt. Får han ikke svar på sin henvendelse, skal han i «Offentlige kunngjøringer» rykke inn en oppfordring til vedkommende innehavere eller styremedlemmer om innen 3 måneder fra kunngjøringen å melde fra til handelsregisteret om forretningen fremdeles består. Når fristen er utløpet uten at slik opplysning er mottatt, skal firmaet slettes i registeret.

Slettelser etter de foregående ledd kunngjøres i «Offentlige kunngjøringer» på den måte Næringsdepartementet bestemmer. Utgiftene ved kunngjøringen dekkes av staten.

Er forretningen ikke opphørt, anses firmaet som ikke registrert for så vidt angår dets virksomhet etter slettelsen. Blir firmaet registrert på nytt innen 1 år etter at slettelsen er kunngjort, har det fortrinsrett til det tidligere registrerte firma. For denne registrering betales ikke registreringsgebyr eller stempelavgift.

Oslo 11 november 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

F. Thrana.

Sjef for Næringsdepartementet.

Lov om særskilt skatt til staten på inn- 11 novbr.
tektstigning for budsjett-terminen 1 juli Nr. 2.
1943—30 juni 1944.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 erlegges særskilt skatt til staten på inntektstigning.

Ved utskrivning av skatten gjelder forskriftene i denne lov ved siden av den øvrige lovgivning om utskrivning av statskatt.

11 novbr. § 2. Ved årsinntekt forstås i denne lov den antatte inntekt i 1942 eller det regnskapsår som ved likningen trer i stedet for dette år (inntektsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter ansettelsen ved statskattlikningen med de endringer som er foreskrevet i de følgende paragrafer.

§ 3. Ved normalinntekt forstås i denne lov den antatte inntekt i 1939 eller det regnskapsår som ved likningen er trådt i stedet for dette inntektsår (sammenlikningsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter ansettelsen ved statskattlikningen, eller i tilfelle det sammenlikningsgrunnlag som er ansatt etter §§ 11 eller 12, annet ledd.

Særreglene i §§ 5—9, med unntak av bestemmelsene i § 5, første ledd, punkt 4 og 6, samt tredje og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse ved ansettelsen av normalinntekten.

§ 4. Inntektstigningen er det beløp hvormed årsinntekten overstiger normalinntekten.

§ 5. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning:

1. Inntekt av gårdsbruk og bierverv som er knyttet til det. Hagebruk og drift av gartneri regnes ikke som bierverv til gårdsbruk.
2. Inntekt av fiske og fangst med unntak av hval, sel- og pelsdyrfangst. Inntekt ved småhvalfangst på norskekysten tas dog ikke i betraktning.
3. Inntekt av skog; jfr. landskattelovens § 48, første og fjerde ledd. Herunder inngår ikke inntekt ved videre bearbeidelse av hogd virke.
4. Lønnsforhøyelser som i henhold til tariff- eller lønnsavtale følger av oppnådd alderstillegg, forfremmelse eller øket forsørgelsesbyrde samt inntektstigning som skyldes ansettelse i hovedstilling i offentlig tjeneste. Når en skattyter slutter i sin stilling og tiltrer stilling med høyere lønn hos en annen privat arbeidsgiver, regnes dette ikke som forfremmelse.
5. Vederlag for virksomhet utøvet gjennom flere år, for så vidt angår den del som må regnes å vedrøre virksomhet i årene før eller etter inntektsåret.
6. Inntekt av midler ervervet ved arv eller gave eller ved annen formuestilvekst som er tilfalt den skattepliktige for så vidt inntekten av midlene første gang er oppebåret av ham etter 1 januar 1940 eller etter begynnelsen av det regnskapsår som ved likningen er trådt i stedet for inntektsåret 1940. Inntekt som nevnt her skal bare settes ut av betraktning i den utstrekning den ikke overstiger det som må anses som normal avkastning av vedkommende midler.

Tap som måtte oppstå i noen virksomhet som er nevnt 11 novbr. i denne paragraf, tas heller ikke i betraktning ved ansettelsen Nr. 2. av årsinntekten.

I tilfelle hvor et vederlag som nevnt i punkt 5 ble satt ut av betraktning ved ansettelsen av årsinntekten etter forordning av 15 september 1941 eller lov av 1 oktober 1942 fordi det måtte regnes å vedrøre virksomhet i 1942 eller avvikende regnskapsår, blir beløpet å tillegge årsinntekten ved utlikning av skatt etter denne lov.

Når et vederlag som nevnt i punkt 5 settes ut av betraktning ved ansettelsen av årsinntekten fordi det må regnes å vedrøre virksomhet i 1940 eller 1941 eller avvikende regnskapsår, blir utlikningen av særskilt skatt til staten på inntektstigning for budsjett-terminen 1941—42 eller 1942—43 å beriktige, idet vederlaget tillegges årsinntekten etter forordning av 15 september 1941 eller lov av 1 oktober 1942.

§ 6. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning utgifter som skjønnes å være pådratt til ervervelse av de inntekter som ikke skal tas med etter § 5.

Gjeldsrenter og andre ytelser som ikke kan regnes å være knyttet til noen bestemt inntektskilde, fordeles forholdsvis etter størrelsen av den nettoinntekt som medtas ved ansettelsen av årsinntekten og nettoinntekten av de inntektskilder som ikke skal tas med etter § 5.

§ 7. For innenlandske aksjeselskaper og selskaper som er likestilt med dem ansettes årsinntekten etter de regler som gjelder for utlikning av selskapskatt (lov av 13 juli 1921 § 7).

§ 8. Lover av 7 juni 1918, 16 juli 1920 og 28 juli 1921 om betinget fritakelse for skatteplikt av gevinst ved avhendelse eller tap av skip, vedtak av 25 september 1940 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring, lov av 8 april 1943 om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av krigsskadet eiendom og lov av 25 juni 1942 om lettelser i beskatningen til staten av gevinst ved salg av skip til innenlandsk kjøper, gjelder også ved likning etter denne lov.

§ 9. Overprisavskrivning etter landskattelovens § 44, femte og sjette ledd, byskattelovens § 38, fjerde og femte ledd, og lov av 28 juli 1921 om avskrivning av overpris på forretningsseiendommer i Bergens brannstrøk tas ikke i betraktning ved ansettelsen av årsinntekten.

Fradrag for ordinær avskrivning blir å beregne som om avskrivningen av overpris ikke forelå.

§ 10. Ved ansettelsen av årsinntekten gjøres fradrag for inntektskatt til stat og kommune samt alderstrygdavgift og

11 novbr. krigspensjoneringsavgift, utliknet på grunnlag av inntekten i Nr. 2. 1942 eller avvikende regnskapsår, eventuelt på grunnlag av gjennomsnittsinntekten for dette og de to forutgående år.

Ved ansettelse av normalinntekten gjøres fradrag for inntektskatt til stat og kommune samt alderstrygdavgift utliknet på grunnlag av inntekten i 1939 eller avvikende regnskapsår, eventuelt på grunnlag av gjennomsnittsinntekten for dette og de to forutgående år. Fradraget skal dog ikke overstige det beløp som i henhold til denne paragrafs første ledd er fratrullet i den skattepliktiges årsinntekt.

§ 11. Når den skattepliktige er opptatt til likning første gang for 1940—41, 1941—42, 1942—43 eller 1943—44, kan normalinntekten ansettes skjønnsmessig av likningsmyndighetene. Det samme gjelder i tilfelle hvor omfanget av den skattepliktiges virksomhet eller arten av hans erverv har forandret seg vesentlig i løpet av sammenlikningsåret eller seinere inntektsår, eller hvor den beregnete normalinntekt av andre grunner må anses urimelig høy eller lav.

Ved skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten i medhold av denne paragrafs første ledd skal det tas omsyn til hva som i sammenlikningsåret må antas å ha vært vanlig inntekt av virksomhet av tilsvarende art og omfang eller i stilling av tilsvarende art. Det skal videre tas omsyn til bestemmelsen i § 10 om fradrag for skatter.

Skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten som omhandlet i denne paragrafs første ledd, annet punktum, kan ikke foretas, når den skattepliktiges virksomhet er omlagt eller utvidet for å utnytte ervervsmuligheter som krigen har skapt. I tilfelle hvor dette vil virke særlig ubillig kan Finansdepartementet unntaksvis dispensere fra bestemmelsen.

Har den skattepliktige opphørt med sin virksomhet eller fratrådt sin stilling i løpet av inntektsåret, kan normalinntekten likeledes ansettes skjønnsmessig av likningsmyndighetene.

§ 12. Så vel normalinntekten som årsinntekten avrundes nedover til nærmeste med 100 delelige tall.

Ved beregningen av skatt etter denne lov skal som normalinntekt legges til grunn et beløp på minst kr. 10 500 selv om den virkelige normalinntekt har vært mindre. For aksjeselskaper skal som normalinntekt legges til grunn et beløp som minst svarer til 5 % av selskapets aksjekapital ved begynnelsen av sammenlikningsåret. Forhøyelse av aksjekapitalen gjennom oppskrivning av aktiva som er besluttet etter 1 januar 1938 kommer ikke i betraktning.

I den inntekststigning som framkommer ved beregning etter denne lov gjøres et fradrag på kr. 1 500 (skattefritt

beløp) for skattepliktig i klasse 2. Det skattefrie beløp skal ^{11 novbr.} forhøyes med kr. 1 000 for hvert barn som den skattepliktige ^{Nr. 2.} har fått ytterligere klassefradrag for ved utlikningen av inntektskatt for 1943—44.

§ 13. Skatten beregnes etter følgende satser:

20 % av den del av inntektstigningen som ikke overstiger 50 % av normalinntekten.

40 % av den del av inntektstigningen som overstiger 50 % men ikke 100 % av normalinntekten.

60 % av den del av inntektstigningen som overstiger 100 % men ikke 150 % av normalinntekten.

80 % av den del av inntektstigningen som overstiger 150 % av normalinntekten.

§ 14. Inntektskatt til stat og kommune for budsjettåret 1943—44, alderstrygdavgift, krigspensjoneringsavgift og skatt etter denne lov skal tilsammen ikke overstige 85 % av det beløp som inntekten i 1942 eller avvikende regnskapsår er ansatt til ved statskattlikningen for 1943—44. Når de skatter som er nevnt foran overstiger denne grense, skal den særskilte skatt på inntektstigning nedsettes, slik at summen av de nevnte skatter kommer til å svare til 85 % av inntekten.

§ 15. Skatt til staten etter denne lov kommer til fradrag i inntekten for 1942 eller avvikende regnskapsår ved gjennomsnittsberegning av inntekt i forbindelse med kommuneskatt- og statskattlikningene for 1944—45 og 1945—46.

§ 16. Skatt etter denne lov utliknes av de ordinære likningsmyndigheter (likningsnemnd eller likningsråd hvor slikt er opprettet) i det distrikt hvor den skattepliktige iliknes ordinær statskatt.

Når utlikningen er ferdig skal det legges ut særskilt liste over ansettelsene. Utleggelsen skal kunngjøres på vanlig måte. I distrikter med mindre enn 50 skattepliktige etter denne lov kan dog kunngjøring unnlates. De skattepliktige skal da i stedet underrettes i rekommandert brev eller på annen etterviselig måte. Samtidig skal liste over de utliknete skattebeløp sendes statens oppebørselsbetjent.

§ 17. Skatten forfaller til betaling 4 uker etter at liste over ansettelsene er utlagt eller underretning sendt den skattepliktige.

Reglene om inndriving av og fortrinnsrett for inntekts- og formueskatt til staten gjelder også for skatt etter denne lov.

§ 18. Klage over likning etter denne lov må for å komme i betraktning være innkommet til den myndighet som har utliknet skatten innen 4 uker fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller underretning er sendt den skattepliktige.

11 novbr Klagene prøves for det hele land av en ankenemnd med
Nr. 2. Direktøren for skattevesenet som formann og 4 andre medlemmer med hver sin varamann som Finansdepartementet oppnevner for 3 år om gangen. Departementet fastsetter godtgjørelsen for medlemmene. Ankenemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som begrunnes i korthet.

Riksskattestyrets kontor besørger kontorarbeidet for nemnda.

§ 19. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn spørsmålet om beregningen av inntektstigningen til prøving av ankenemnda selv om klage ikke er inngitt. Dette gjelder også for skattepliktige som av likningsmyndighetene ikke er ført opp med noen inntektstigning. Ankenemnda kan i tilfelle så vel forhøye som nedsette den ansettelse som foreligger etter likningsmyndighetenes avgjørelse.

§ 20. Finansdepartementet fastsetter de regler som er nødvendige for gjennomføringen av denne lov, herunder nærmere regler om ansettelse av årsinntekt og normalinntekt.

Når særlige omstendigheter foreligger, kan skatt etter denne lov nedsettes eller ettergis etter søknad. Søknadene avgjøres av Finansdepartementet. Nedsettelse vil således kunne foretas i tilfelle hvor årsinntekten for 1942 eller avvikende regnskapsår, etter å være medregnet også ved gjennomsnittsberegning av inntekt ved kommuneskatt- og statskattlikningene for 1944—45 og 1945—46, finnes å være blitt urimelig høyt beskattet.

§ 21. Godtgjørelse for det særarbeid som den særskilte likning etter denne lov medfører, bæres av statskassen og fastsettes av Finansdepartementet.

§ 22. Denne lov får anvendelse også på boer som er sluttet og selskaper som er oppløst i tiden 1 januar til 31 desember 1942.

Ved forhåndslikning i samhøve med skattelov for landet § 33, for byene § 28, blir særskilt skatt til staten på inntektstigning å beregne etter forskriftene foran. For inntekt i 1943 eller avvikende regnskapsår får reglene om ansettelse av årsinntekt tilsvarende anvendelse.

Oslo 11 november 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Per von Hirsch.
Fung. sjef for Finans- og
tolldepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens vedtak om forandring i kon- 11 novbr.
gelig resolusjon av 17 april 1936 og om
bemyndigelse for Næringsdepartementets
sjef til å treffe de avgjørelser som etter
§§ 5, 6, 7, 10 og 12 i midlertidig lov av 6 mai
1938 om fredning av saltvannsfisk er til-
lagt Kongen m. v.

- I. Uansett forbudet i kongelig resolusjon av 17 april 1936 om snurrevadforbud på enkelte fiskefelter i Trøndelag og Møre og Romsdal skal det inntil videre være tillatt å fiske med snurrevad i Storfosenvågen (Ørland herred i Sør-Trøndelag) og i Kalvelandsvågen (Aure herred i Møre og Romsdal).
- II. Næringsdepartementets sjef gis herved bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som etter §§ 5, 6, 7, 10 og 12 i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk er tillagt Kongen, samt til å oppheve, gjøre forandringer i eller dispensere fra de bestemmelser som er gitt i medhold av nevnte lov og i medhold av:
 - 1) lov av 5 juni 1869 angående innskrenking i bruken av redskaper til fiskeri i saltvannsfjorder,
 - 2) lov av 28 april 1888 angående innskrenking i bruken av redskaper til saltvannsfiskeri,
 - 3) lov av 31 juli 1914 om innskrenking i bruken av redskaper til saltvannsfiskeri m. v.

Oslo 11 november 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.
Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

11 novbr.

I henhold til § 66 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 oppheves Sunndalsøra brannkommune, Sunndal herred, Møre og Romsdal fylke. Brannloven blir fortsatt gjeldende innenfor den opphevede brannkommunes grenser.

Rettelse.

Side 638. Lov om kringkasting. Som følge av en skrivfeil i det til Lovtidend innsendte manuskript står det i § 11 på siste linje «utgiftene» istedenfor rettelig: avgiftene.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.